

Bilag 28.**LANDSUDVALGET FOR MØDREHJÆLPENS PERSONALE**

Den 14. marts 1973.

I fortsættelse af landsudvalgets skrivelse af 16. februar 1973 fremsætter landsudvalget hermed nogle supplerende bemærkninger. For overskuelighedens skyld indskrænker man sig til enkelte hovedområder, nemlig

- 1) Finansieringsbestemmelserne.
- 2) Spørgsmål om støtte til uddannelse.
- 3) Spørgsmålet om økonomisk støtte, der ikke er transbestemt.
- 4) Spørgsmål om samarbejde med klienten.
- 5) Spørgsmål om placering i det fremtidige system af de af mødrehjælpens opgaver, der ikke henhører under socialministeriet.

Ad 1. Finansieringsbestemmelserne.

Det udkast til forslag til lov om social bistand, som lederne af mødrehjælpsinstitutionerne har kommenteret, indeholdt ingen regler om finansiering. Reglerne herom er nu optaget i lovforslagets afsnit IX. Herefter er der fuld statsrefusion til udgifterne til særforsorg, ligesom der er til pensioner: 75 pct. til udgifterne vedrørende forsorgshjem, 50 pct. til udgifterne vedrørende øvrige institutioner og til udgifterne til kommunernes økonomiske bistandsydelse, og ingen statsrefusion til udgifterne vedrørende rådgivning og vejledning. Landsudvalget er særdeles betænkelig ved den foreslåede ordning.

Man skal herved specielt henvise til, at mødrehjælpsinstitutionerne og revalideringscentrenes rådgivende arbejde er fuldtud dækket af statsmidler, og at anerkendte familievejledningsordninger får 70 pct. statsrefusion. Ifølge lovforslaget skal disse rådgivende og vejledende funktioner overflyttes til kommunerne uden nogen form for statsrefusion.

Det er en almindelig erfaring, at kommunen ved overvejelse af, hvilke hjælpeforanstaltninger der skal iværksættes, nøje betragter refusionsreglerne og helt naturligt må gøre dette af hensyn til kommunens budget og af hensyn til vælgerne. Det forekommer derfor helt forkert, at der ingen refusion og dermed inspiration er til den forebyggende, opsøgende, rådgivende virksomhed, som socialreformkommissionen tillægger så stor betydning. Man er ganske enig med professor Bent Rold Andersens betragtninger i hans kronik i Politiken den 5. februar 1973. Socialministeren har hertil (Politiken den 7. februar 1973) svaret, at den væsentligste begrundelse for den manglende statsrefusion er, at en sådan vil være svær at regne ud. Landsudvalget mener, at dette problem må kunne løses i samarbejde med de kommunale organisationer og på en sådan måde, at de ikke medfører et kompliceret administrativt system. Socialreformkommissionen fremhæver netop vigtigheden af finansieringens neutralitet, jfr. betænkning 2, afsnit VI C p. 168 ff, og landsudvalget finder dette helt afgørende for socialreformens målsætning. Det er af største vigtighed, at de bistandsydende organer stilles så frit som muligt med hensyn til valg af støtte- og bistandsforanstaltninger i den konkrete situation, jfr. betænkningens afsnit II kapitel I pkt. 4.

Ad 2. Spørgsmål om støtte til uddannelse.

Oprindeligt kunne man ved gennemlæsning af lovforslagets § 42, stk. 1, håbe, at det ikke var forslagsstillernes mening, at der skulle ske et så voldsomt tilbageskridt på dette område, men at det kun var en uheldig